

4

Kauno 2-os kliniskās ligonīnes Neuroloģinio skyriaus darbuotājus Padzīta

Austant ausrelei, neapmierinātus sodiņus gaidīdams,
tiek kaimiņsoddybē, tiek miestē žmoneis skuba ī
savo kasdienis darbus.

Gulū Kauno mieste 2-ros kliniskās ligonīnes
neuroloģijās skyriņje. Pakliwau netikētai,
nieko nezinodama apie šīs ligonīņe.

(Rūsa, kliniskās skubās pagalbās skyriaus vienas
darbuotājas paporinō, jōg ten yua vienas
gydytojas, kuris mane tikrai pagydyt, o mes,
atseit, tokio īminēdams neturime).

Miklai, per dešimt minēcū, buwau atgabenta čia,
kur dabar ī esu. Deja, tokio vieno "stebebladario"
nesutikau, bet pakliwau ī gydytoje ī viro nuosta-
baus personalo apsepti. Galū tikrai dāraugtis īro
personalo dēmesingumu, īvelneme, skūriame kiekvė-
nam ligonīni.

Es jau bekalbēti apie sunkius ligonius!
„Mocīute, mocīutele, kāk gerute, prašau, paklau-
syk, gulk ant šonelis, šitajp, o dar dar šitajp...“
Ja taip en kartu, kol bewik simtamete mocīute
paklūsta.

Pirmą kartą gyvenime patyriau slaugytojū, pasi-

žemīnēšu nepaprastu taiklumu, imant kraujas ar²
leidžiant j runā vaistus lieka tik maģyti rausvas taške
ant ligonis odes).

Ja taip n̄ pat ryto ligoninēs personalas (tarsi tos
darbituotētes bitutes) skuba skuba, nes puikiāi zino,
jog yra labai labai laukiama.

Ja taip ilgais koridorius pārispildo besilabinānēšs,
besīgšanasēšs skyrīaus darbuotēšs.

Īpahtingai kraupīčiai tūriama ligonēš sveikata,
taikomas pāzangīausis procedūras. Speciālistai labai
daļkiški, aubītos kvalificācijās, patīkami, optimistiškai
neteckia ligonī.

Procedūras kiekvienam ligonīui skirīama gana apseīai
tik spēk sukts.

Morisi keletē ācānīs tark opī gydantī n̄ visā dītē darbuotēš
pulkā. Skyrīaus gydītōšs, kurios taifogī labai melonīs, gydo
lave ar negdo.

Gana apseīai sukasi slaugytōšs Rasa Čepkauskienē,
Kristīna Kogušienē, Dāiva Naujokienē n̄ visos kitos...

Slaugytōšs pagalbīnīkēs īgī nuostabīs. Nē rēna neatsāko
padeht susīorientuht n̄ palgdeht bezīvalgautī "paklydeht" ligo-
nī. Nuostabas budītōšs n̄ īvalgas slaug. padējēšs

Renaldas. Nesudīdamaas blūsto īhtīsē naktī, vīshs girdi
n̄ mato, tuoj pat suteikdamas ligonīui reikīamē pa-
galbē. Īstārmēs jam! Pagarbos! Pagarbos jam!
līnkū nušīrodīai.

Muolatos skubantis, susirūpinusie veidu, tarsi su³
liuojanči skyriaus vedovas Vyf. Docha kartais spe
ja pasiteirauti: „Koks gyvenimas?“ Žinoma, te
kartais ligonini ir tereckia, kad paritaisyte kas
dienine sumurus nuotaka, slogūs apmestymai apu
pagijimo.

Muširdžiausi linkėjimai skyriaus personalui, švenčiam
Šv. Kalėdas ir sutinkant Naujuosius Metus!

Liongina M.